

S Z E R K E S Z T Ő I Ü Z E N E T E K

Kihűlt szív. Budapest. — Sohase aggassa, ha nem lobog a szíve minden szentáldozás után. Ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy a vallásosságával, hitével, lelki életével baj volna. Leveléből azt látjuk, hogy módszerben téved. Mikor visszatér az áldoztató ráctól a helyére a padba: „lehúnyja a szemét és várja, hogy szívét megérintse a kegyelem édessége”. „Hallgat, vár, minden érzékét megfeszíti, igyekszik minden gondolatot száműzni elméjéből, hogy semmi se álljon útjába az Isteni Vendégnek, ha be akar lépni szívébe.” Es nagy csalódással távozik a templomból, mert az óhajtott édesség nem ömlik el szívére és „nem érzi az Isteni Vendég jelenlétét”. — Ebben a felfogásban a bajok és tévedések egyik főforrása, hogy túlságosan szőszert vesz a barokk szellemű vallásos iratok, imakönyvek metaforáit, hasonlatait, szóképeit. A „kegyelem édességét” és az „Isteni Vendég jelenlétét” túlságosan materialisan képzelem el. A másik baj: túlságosan az érzékek körébe akarja vonni azt, ami az érzékek felett történik. Azt kívánja és véli, hogy Jézus jelenléte valamiképpen anyagilag, szinte testileg érezhető legyen számára. A harmadik hibaforrás: az érzelmek túlbecsülése. Eszerint csak az „komoly”, „igazi” vallásos élmény, ami nagy érzelmi hévvel és lobogással jár. Van még egy negyedik hiba is ebben a magatartásban: félreismerése az ember belső világának, e világ törvényszerűségeinek, nevezetesen annak, hogyan támadhat fel az emberben az érzélem, mikor üresnek érzi magát. — A következőket ajánljuk a négy hibaforrás elleni küzdelme számára. Igyekezzék minél többet a saját szavaival imádkozni. Minél egyszerűbben, minél keresetlenebbül, minél őszintébben igyekezzék Istenhez szólni. Ha mások, a lelkiélet mestereinek szavaival és gondolataival akar imádkozni — ezt ugyanis nem szabad elhanyagolni —, válassza ki közülük a legnagyobbakat. Minél nagyobb valamely vallásos szellem, annál egyszerűbben, annál kevesebb szóvirággal, de annál mélyebb gondolatokkal igyekszik Isten felé. Különösen ajánljuk a középkor nagy elmélkedési könyvét: a Krisztus Követését és a lelkiélet legmodernebb mestereinek imádságait (pl. Newmann bíborosét). — Ha imádságaiban, misehallgatásában, szentáldozásaiban „nem érez semmit”, ne törődjék vele túlságosan. Egyáltalán, az érzelmek lobogását ne becsülje túl. Isten szeretetével úgy vagyunk, mint pl. a hitvesi szeretettel vagy a család szeretetével. Itt se lobog szüntelen az érzélem. A napi gondok látszólag hamuval lepik be a szeretet paraszát. Az ember nem is bírja a szüntelen lobogást, belefárad. A minduntalan kítőró érzelmesség rendszerint terhes és nem is bizonyos, hogy az az igazi szeretet. Isten szeretetének se elég, ha belsőleg édességeket érzünk. Az igazi szeretet az, amelyben benne élünk, lélegzünk, mozgunk, mint a hal a vízben, mint a madár a levegőben. Az érzélem persze nem kapcsolható ki a vallásosságunkból. De nem erővel kell kiszorítani, megfeszített érzékekkel várni, mintegy önmagunkat kiüresíteni, hogy felbuggyanjon szívünkünk. Áldozás után ne elégedjünk meg üres hallgatással, hanem elmélkedjünk, gondolkodjunk. Gondoljunk főképp Jézusra. Idézzük magunk elé alakját, szelíd tekintetét, jóságát, bölcsességét, amint imádkozott, amint tanított, amint szenvedett. Akkor egyszerre észrevesszük, hogy elménk megtelik gondolattal és szívünk érzélemmel.

Édesapa. Pécs. — A „komoly olvasmányt” még a felnőttek közül is csupán kevesen bírják. Nem azért, mintha erkölcsileg felelőtlenek volnának! Nem bírják a szellemi erőfeszítést, amivel a komoly, nehéz, elvont könyvek olvasása jár. Nem szabad tehát egy serdülő fiatalról olyan teljesítményt várni vagy kívánni, amire felnőttek közül is aránylag kevesen alkalmasak. És tegyük hozzá, a vallás-erkölcsei könyvek, tanulmányok írói sokszor nem tudják vonzóvá tenni mondanivalójukat. — A fia olvasó szenvedélyével kapcsolatban az a tanácsunk, hogy abba Őn ne negatív, hanem pozitív módon avatkozzék bele. Először is nem azzal, hogy kivesszi kezéből az „innen-onnan előszedett detektív regényeket”, hanem adjon neki érdekes könyveket. Vannak a klasszikus értékű regények, elbeszélések között, amelyek legalább annyira lekötik az olvasó figyelmét, mint a Tuskólábú kalandjai, Edgar Wallace könyvei. Másodsor: ol-

vasson együtt a fiával. Ha nem is tud vele lépést tartani, vegye elő maga is fia olvasmányainak egy részét és — tárgyalja meg vele az olvasottakat. A közös olvasmányok megbeszélése révén rengeteg alkalma nyílik, hogy fia ízlését, erkölcsi ítélőképességét nevelje és fejlessze. Ezek a detektív históriák mind bűnről és bűnhódésról, a jó és a rossz harcáról, emberi szenvedélyekről szólnak. Alkalma nyílik rámutatni, mi a jó és mi a rossz bennük, mi az, ami az életben megtörténhetik, mi az, ami valószínűtlen elmeszülemény, lehetetlenség. Főképpen pedig, hogy mit kell belőlük tanulni fiának az életre, a maga egyéniségének alakítására vonatkozóan.

Z. K. Igen, az Ön iskolás-idejében, vagyis körülbelül harminc évvel ezelőtt, az Ábrahám említette *Ur* városa még könnyen a mondák világába volt utalható, mert a bibliai említésen kívül senki sem tudott helyéről semmit, bár a vizenkilencedik század közepe óta mindenfelé ásatások indultak meg, hogy az emberiség őstörténetébe sikerüljön behatolni, tudományos alapon. Botta francia konzul, lelkes régész lévén, a maga részéről is kutatásnak indult és később igen széles alapokra fektetett kutatómunkával a világot bámulatba ejtő felfedezéseket tett, megtalálta *Ur* városát Mezopotámiában. Éspedig ennek a Krisztus előtt 2000 esztendővel virágzó nagy fővárosnak nemcsak a létezését fedezte fel, hanem nagy civilizáltságát és kulturáját is, gazdagságát és pompáját is. Hogy csak a mindennapi életszükségletekről tegyünk említést: az átlagember lakóháza 13—14 helyiségből állott. A ház első helyiségében medencék voltak elhelyezve kéz- és lábmosásra. Innen a tágas, szépen kövezett udvarra jutott a látogató. Ide nyílnak a konyha, az ebédlőhelyiségek, a fogadószobák, és a személyzeti szobák. Kényelmes lépcső vezet fel az emeletre, a lépcső alatt W.C. és mosdóhelyiség rejtőzik. A családtagok különálló szobáit körfolyosó kapcsolja össze a tágas közös nappali szobával. A háznak földszintje és első emelete égetett téglából épült, a második emelet agyaglemezekből. Itt vannak a gyermekek lakó-, háló- és játszósobái, és a vendégszobák. Minden ház első emeletén kápolna a Hold istenség imadására. Nem érdektelen, hogy *Ur* városának romjai alatt még több kultúrrejteget ásatott Woolley, az ásatások vezetője. Tudni akarta, hogy elértek-e már az őstalajhoz. Legnagyobb bámulatára agyagrétegre bukkant, amely három méternyi vastagságú volt, és amely alatt újból emberi lakásnak szolgáló helyiségeket és emberkézförmálta, nem fazekas korongon készült edénytörmelékét találtak, de ezek már egészen másfajta edények voltak, mint az eddig talált keramika. Woolley azt a következtetést vonta le, hogy ez az agyagréteg csak a vízözön üledéke lehet. Ma (1955-ben) dr. Aaron Smith régész foglalkozik a vízözön kérdésével. Évek munkájával összeállította a vízözön-téma bibliográfiáját, amely szerint nyolcvanezer mű, hetvenkét nyelven foglalkozik ezzel a témával, és a kutatók ma sem szűnnek meg Mezopotánia titkainak megfejtésére törekedni.